

กฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้อ ๒ นิคมอุตสาหกรรมแต่ละแห่งต้องจัดให้มีระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่จำเป็นตามความเหมาะสมกับลักษณะและขนาดของนิคมอุตสาหกรรมแต่ละประเภทดังต่อไปนี้

- (๑) ระบบถนนภายในหรือทางเชื่อมต่อกับถนนหรือทางภายนอกนิคมอุตสาหกรรม
- (๒) ระบบระบายน้ำฝน หรือระบบป้องกันน้ำท่วม
- (๓) ระบบประปา
- (๔) ระบบบำบัดน้ำเสีย
- (๕) ระบบสื่อสารโทรคมนาคม
- (๖) ระบบไฟฟ้า

- (๙) ระบบดับเพลิงและระบบป้องกันอุบัติเหตุ
- (๑๐) ระบบจัดการกากอุตสาหกรรม มูลฝอย และสิ่งปฏิกูล
- (๑๑) ระบบติดตามตรวจสอบมลพิษและคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- (๑๒) ระบบรักษาความปลอดภัย

นอกจากที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่งแล้ว คณะกรรมการอาจกำหนดให้มีระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการอื่นเพิ่มเติมตามความจำเป็นอีกก็ได้ เช่น ศูนย์ฝึกอบรม ศูนย์กลางการติดต่อสื่อสาร สถานพยาบาล หรือการบริการรถรับส่ง เป็นต้น

ระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ คณะกรรมการสามารถกำหนดให้แตกต่างกันได้ โดยคำนึงถึงความจำเป็นในการบริหารจัดการ การควบคุมดูแล และการป้องกันผลกระทบที่จะมีต่อประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมตามลักษณะของนิคมอุตสาหกรรม กลุ่มอุตสาหกรรม หรือกลุ่มกิจกรรมในแต่ละนิคมอุตสาหกรรม

การจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมในท้องที่ใด หากบริเวณท้องที่นั้นสามารถใช้บริการจากระบบหนึ่งระบบใดตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองจากหน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนที่ได้ดำเนินการในลักษณะสาธารณะ หรือเป็นธุรกิจบริการภายนอกนิคมอุตสาหกรรม ผู้ที่จะจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมสามารถจัดให้มีระบบตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง โดยการใช้บริการดังกล่าวได้ตามที่คณะกรรมการเห็นชอบ

ข้อ ๓ การจัดสรรพื้นที่ในนิคมอุตสาหกรรมให้จัดตามความเหมาะสมกับลักษณะและขนาดของนิคมอุตสาหกรรมแต่ละประเภท โดยแต่ละนิคมอุตสาหกรรมต้องจัดให้มีพื้นที่สีเขียว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๔ ให้ผู้ที่จะจัดตั้งหรือขยายนิคมอุตสาหกรรมจัดทำโครงการเพื่อขออนุมัติต่อคณะกรรมการ โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อมูลในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) ประเภทหรือกลุ่มอุตสาหกรรมหรือกลุ่มกิจกรรมเป้าหมาย
- (๒) โครงการปรับปรุงที่ดินที่ขอจัดสรรเพื่อให้เป็นนิคมอุตสาหกรรม การจัดให้มีระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการ รวมทั้งการปรับปรุงอื่นตามควรแก่สภาพและ

ลักษณะของนิคมอุตสาหกรรม โดยแสดงแผนผังการใช้ที่ดิน แผนที่สังเขปแสดงแนวเขตที่ดิน แหล่งน้ำใช้ แหล่งรองรับน้ำทิ้ง และบริเวณข้างเคียง แผนงาน และกำหนดระยะเวลาการพัฒนา โครงการตั้งแต่เริ่มต้นจนแล้วเสร็จ

(๓) ขนาดของการลงทุน แหล่งเงินทุน แผนการตลาด และแผนการเงิน

(๔) ข้อเสนอเกี่ยวกับการดำเนินการให้บริการระบบสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวก แก่ผู้ประกอบการกิจการในนิคมอุตสาหกรรม

(๕) จำนวนเนื้อที่และรายละเอียดของที่ดินพร้อมหลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง หรือหลักฐานแสดงการจะได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดินที่เจ้าของที่ดินยินยอมให้ดำเนินการเป็นนิคมอุตสาหกรรมได้

เมื่อคณะกรรมการอนุมัติโครงการจัดตั้งหรือขยายนิคมอุตสาหกรรมตามที่ผู้จัดทำโครงการเสนอแล้ว ให้ประธานกรรมการประกาศการจัดตั้ง การเปลี่ยนแปลงเขต หรือการยุบเขตนิคมอุตสาหกรรมในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๕ ในกรณีที่เอกชนหรือหน่วยงานอื่นของรัฐประสงค์จะจัดสรรที่ดินเพื่อจัดตั้งเป็นนิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย นอกจากจะต้องดำเนินการตามที่กำหนดในข้อ ๒ ข้อ ๓ และข้อ ๔ แล้ว จะต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดสรรที่ดินเพื่อให้เป็นนิคมอุตสาหกรรมตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาดัง

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) การขออนุญาตและการอนุญาตให้จัดสรรที่ดิน

(๒) การค้าประกันการจัดให้มีระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก

(๓) การก่อภาระผูกพันแก่ที่ดินในโครงการ

(๔) การดำเนินการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการอื่นแก่ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม

(๕) การจัดการดูแลและบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก

(๖) การจัดเก็บค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อ ๖ นิคมอุตสาหกรรมแต่ละแห่งต้องจัดให้มีกองทุนหลักประกันเพื่อการบำรุงรักษา และสร้างทดแทนระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกของนิคมอุตสาหกรรมตามความเหมาะสมกับลักษณะและขนาดของนิคมอุตสาหกรรมแต่ละประเภท ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๗ บรรดาหลักเกณฑ์ที่ออกตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้คงใช้บังคับต่อไป จนกว่าจะมีหลักเกณฑ์ที่ออกตามกฎกระทรวงนี้ใช้บังคับแทน

ข้อ ๘ บรรดาคำขออนุมัติจัดตั้งหรือขยายนิคมอุตสาหกรรมที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการ หรือ กนอ. ในวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นคำขออนุมัติดำเนินโครงการจัดตั้งหรือขยายนิคมอุตสาหกรรมตามกฎกระทรวงนี้โดยอนุโลม ในกรณีที่คำขออนุมัติดังกล่าวมีข้อแตกต่างไปจากคำขออนุมัติตามกฎกระทรวงนี้ ให้คณะกรรมการ หรือ กนอ. มีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็นเพื่อให้การเป็นไปตามกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘

พงษ์ศักดิ์ รักตพงศ์ไพศาล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันสถานการณ์ของโลกได้เปลี่ยนแปลงไปทั้งในด้านเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่มีการแข่งขันกันอย่างรุนแรง ดังนั้น เพื่อให้การจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมเป็นไปโดยสะดวกและรวดเร็ว สมควรต้องปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับภาวะการลงทุนและสถานการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งเพื่อเอื้ออำนวยให้นิคมอุตสาหกรรมเป็นกลไกที่มีศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศได้อย่างแท้จริง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้